



VALMIERAS KĪMĪKIS

VALMIERAS STIKLA SKIEDRAS RŪPNICAS PARTIJAS KOMITEJAS,
ADMINISTRĀCIJAS, ARODKOMITEJAS UN KOMJAUNATNES KOMITEJAS IZDEVUMS

Avīze iznāk
Kopš 1979. gada 25. oktobra

ČETURTDIEN,
1987. gada 24. decembrī

Nr. 51 (421)
Cena 1 kap.

25. decembrī — partijas rūpnīcas pirmorganizāciju sapulce

VĀRDS KOMUNISTIEM

IZSKAIDROT, VIRZĪT, PALĪDZĒT

Pārkaršanas procesā, protams, notiek izmaiņas arī mūsu dzīvē. Rūpnīcā un arī mūsu ceļā, piemēram, darbos darba kolektīva padome. Mūsu ceļā padomi vada Antonis Ahtonovs. Aug strādnieku sociālā aktivitāte. Tas jūtas sapulcēs. Cilvēki atklāti izsaka savas domas, grib redzēt uzlabojumus visās dzīves jomās. Un jāteic, ka cilvēki nebaidās apiet asas problēmas, vārdū sakot, — strādnieki ir par pārkaršanas. Taču mums jābūt skaidram mērķim, mums jāzina, ko gribam panākt, mums šis mērķis ir jāsapņota. Tikai tad varēsīm gūt vēlamos rezultātus. Jābūt skaidram: kas katram jā dara personiski un kādi ir kopējie uzdevumi. Pagaidām, manuprāt, mūsu rūpnīcas kolektīvs tikai zina šo to no vispārējiem uzdevumiem, bet cilvēki uz vietām konkrēti ne vienmēr ir iepazīstināti ar pārkaršanas uzdevumiem. Nav taču noslēpums, ka strādniekiem pirmajā vietā ir materiālā puse, viņš visvairāk domā par rubli. Lūk, te partijas darbiniekiem jāveic plašs izskaidrošanas darbs, lai cilvēkos rastos apzinīgums, par ko mēs tik daudz runājam. Daudzi patlaban ienēmuši nogaidīto nostāju, nolēmuši pagaidīt, paskatīties: kas tad īsti būs?

Kāpēc? Tāpēc, ka nav iedziļināšanās. Uzskatu, ka strādniekiem vienmēr un visur var izskaidrot, taču vajadzīgs līderis, komandieris, kuram var sekot, līderis komunisti. Mūsu rajona daudzi vēl mil strādāt pa vecam, kā pieraduši stagnācijas gados — gaidīt norādījumus no augšas. Tauta paretī redz partijas darbiniekus.

Visi runā par atklātumu. Atklātums kļūst par mūsu dzīves normu. Bet mūsu apvienība kluse. Kas tur notiek? Kāpēc tiek pārskatīti plāni, paaugstinātas normas? Kur ir tie partijas darbinieki, kuri var mums sniegt šo informāciju?

Man, piemēram, pavisam nav saprotams, kāpēc mūsu uzņēmums nevar kļūt par pastāvīgu līderi. Cik gadus jau dzirdam, ka mums ir daudz ražošanas pirmrindnieku, kas ievērojami pārsniedz plānotos uzdevumus. Izlaidžam vairāk un virs plāna. Interesanti, cik cilvēku mūsu rūpnīcā neizpilda izstrādes normas? Domāju, ka, ja nopietni paskatītu, tad būs labi ja daži desmiti. Pārējie izpilda un pārsniedz, un to dara regulāri. Bet kur tad kopuzdevums? Kaut kas te nesaskan. Uzskatu, ka arī sociālistiskā sacensība nav saistīta ar dzīvi, neatspoguļo reālo stāvokli... Es saprotu tā:

tiek izpildītas un pārsniegtas sociālistiskās saistības, strādnieki sekmīgi izpilda savus uzdevumus, tā tad arī rūpnīcā kopumā jāstrādā ritmiski un saskaņoti. Bet kā reizēm ir īstenībā? Sacīt, ka cilvēki pie mums strādā slikti, būtu nepareizi. Ir, protams, dažādi neapzinīgi, taču taču nav daudz. Esmu bijis vairākas mūsu apvienības rūpnīcās un zinu, ka ražošanas tehniskais līmenis pie mums ļoti maz atšķiras no citiem, taču rezultāti ir labāki. Tas nozīmē, ka sācis darboties cilvēka faktors. Ražošanas intensifikācijas iespējas bez tehniskās pārkaršanas ir minimālas. Lūk, šī situācija cilvēkiem ir jāizskaidro partijas darbiniekiem. Viņiem jāiedziļinās visos ražošanas jautājumos jāpalīdz mums pietuvoties reālajai dzīvei, bet mēs arvien līdānāms kau kur mēģinām. Jāpalīdz cilvēkiem nospraust mērķi un nonākt pie tā bez skajiem vārdiem no tribīnes, bet gan, atrodoties starp cilvēkiem, darba kolektīvos. Tagad cilvēkiem ir ļoti daudz vietas pārdomām. Partijas aktīva uzdevums — izskaidrot, virzīt, palīdzēt.

ELMĀRS KOKENBERGS,
iekārtu remontatlēdznieks,
17. ceha partijas organizācijas sekretārs

PAAUGSTINĀT PARTEJISKO ATBILDĪBU

Jautājums nav viegls... Katrs, protams, pārkaršanas saprot savā skatā, katram par to ir savi uzskati.

Es uzskatu, ka konkrētajā jautājumā mūsu rūpnīcas partijas organizācijai jānosīpina savas pozīcijas. Pirmām kārtām jāpaaugstina tās autoritāte rūpnīcas kolektīvā, līdz ar to pieaug arī partijas komitejas autoritāte. Pagaidām vajadzīgas autoritātes nav. To iemantot nav tik viegli, uzreiz to izdarīt nevar. Kas tad ir vajadzīgs? Interesu kopība un saskarsme ar cilvēkiem. Jāiedziļinās viņu vajadzībās un rūpēs, jāpūl uzklausi, palīdzēt, atbalstīt. Pie partijas sekretāra cilvēkiem jānāk ar saviem priekšiem un bēdām, ar saviem rūpēm un problēmām. Partijas sekretāram jābūt autoritātei, viņa vārdos jāiekļūst, viņam jātie. Iespējams, ka kļūdos, taču man liekas, ka mūsu rūpnīcā nevienā ceļā partijas organizācijas sekretārs nav pacēlies tāda pakāpē, viņam nav tādas autoritātes. Tāpēc, manuprāt, daži cilvēki negrib stāties PSKP rindās. Cilvēkus nevar apmānīt. Viņi jūt nepatiesību, vienaldzību pret viņu vajadzībām.

Partijas darba taču galvenais nav ražošana, pirmajā vietā ir darbs ar cilvēkiem.

Vai partijas komitejas sekretārs mūsu ceļā ir bijis? Es personiski tādu gadījumu neatceros, izņemot pārskata sapulci. Bet šodien, piemēram, ceļā mani palīdzēja aiziet uz partijas rūpnīcas komitejas sēdi. Bet es jau vairāk nekā četrus gadus vairs neesmu komitejas loceklis, neesmu ceļa organizācijas sekretārs, ne arī viņa vietnieks. Bet tur, acimredzot, vienai, vai sēdē piedalīties sekretārs vai kāds cits... Tāda attieksme partijas darbā nav pieļaujama. Ir jāievēro partijas disciplīna, jābūt partijas atbildībai sevis un cilvēku priekšā.

Atceros, ka pirms dažiem gadiem pēc partijas sapulces speciāli gatavojām izrakstu no sapulces protokola, to nosūtījām partijas komitejai, lai sapulces lēmumu atkārt īstenotu, neievēcinātā tā izpildi. Vēlāk šādas nepieciešamības vairs nebija. Protokolu izraksti kaut kur nolikda vai tos vienkārti ielika atvilktnē, nezinu. Tagad mēs tā vairs nedaram, tāpēc, ka šie izraksti nevienam nav vajadzīgi...

Interesants ir arī šāds jautājums: kā mūsu rūpnīcā tiek izraudzīti vadītie kadri? Vai nav pienācis laiks par to nopietni padomāt? Iespējams, ka dažiem anketas dati ir piemēroti, taču autoritātes cilvēkos vienam otram darbiniekam nav.

Partijas darbinieks, komunisti nedrīkst būt vienaldzīgi ar pret līdžleku izsaimniekošanu, jārupējas par katru rubli, katru kapēiku, par to, lai līdžleki tiktu izlietoti tur, kur paredzēti. Lūk, piemēram, iepriekš mūsu ēkai atrodas pamesta celtnē, tagad sākuši to izjaukt. Bet cik tas izmaksās? Vai partijas komiteja šajā jautājumā ienēmusi kaujiniecisku pozīciju? Pases lai-cipš, un no tribīnes kāds jautās: kur tad, jūs, komunisti, bijāt? Ir atbildīgas personas. Jāprasa no viņiem.

Cilvēki redz visu. Es saprotu tā: partijas aktīvam līdztekus organizatoriskā un ideoloģiskā darba jautājumiem principiāli jārisina arī ražošanas jautājumi.

MIHAILS ŽĪDENŠ,
13. ceha kontroles mērišanas aparātu un automātikas atslēdznieks

GRIBAM DZIRDĒT DZĪVU VĀRDU

Dzīvais lēpnis ir teicis, ka partija ir mūsu laikmeta prāts, gods un sirdsapziņa. Un ar to ir izteikts viss.

Partijas darbiniekiem, aktīvam jāiet pie cilvēkiem, uz ceļiem, izskaidrot viņiem mūsdienu situāciju. Mēs strādājam ražošanā. Dažkārt ne katrs no mums ir apveltīts ar oratoru talantu, ne visiem ir speciāli partijas izglītība. Taču ir

jārūnā un jāizskaidro pārliecināti, ar dzīvu vārdu palīdzību. Lai pārliecinātu cilvēkus, jābūt pārliecinātiem arī pašiem.

Es saprotu un pieņemu pārkaršanas kā revolūciju. Bet revolūcijai vispirms jānotiek cilvēka apziņā. Šis process ir grūts, un to vadīt ir tiešs partijas darbinieku uzdevums, jo viņi ir pārliecinātājs, gudrais, kaujinieciskais avangārd.

Bet pie mums partijas aktīva darbs bieži aprobežojas ar dažādu pārbaūžu rīkošanu, kļūdu un trūkumu konstatēšanu. Gan partijas komitejas sekretārs un citi komitejas locekļi, gan partijas reģiona komitejas darbinieki cehos ierodas vēl pārāk reti.

GAĻĪNA ZUMENTE,
4. ceha šķeterēšanas nodalēs priekšniece

Ar darba tikumu

Ir cilvēki, par kuriem varētu teikt, ka viņiem nekad nekas nav par grūtu un kuri uzticētos pienākumus, kā saka tautā, veic ar smaidu un lūpām. Pie šādiem darbiniekiem var pielīdzināt arī rūpnīcas galvenā grāmatveža vietnieci metodoloģiskajā darbā Anitu Puriņu (attēlā), kura grāmatvedības kolektīvā strādā jau no 1983. gada.



Pēc ienākšanas rūpnīcas kolektīvā Anitai tika uzticēts plašs un nopietns pienākums — nodarboties ar grāmatvedības uzskaites metodoloģiskajiem jautājumiem, t. i., novēcojušo uzskaites formu nomainīt ar jaunām progresīvām, lieku un nevajadzīgu veidlapu, atskaitu likvidēšanu un citu reformu īstenošanu, tani pašā laikā nodrošinot nepieciešamos datus grāmatvedības uzskaitē un analizē.

Bez tam Anita līdztekus saviem tiešajiem pienākumiem vienmēr ir bijusi izpalīdzīga tajos gadījumos, ja radusies nepieciešamība aizvietot vienu vai otru darba kolēģi viņu prombūtnes laikā, piemēram, atvaļinājuma laikā, saslimšanas gadījumā vai citu iemeslu dēļ. Arī pašreiz viņa aizvieto vecāko grāmatvedi produkcijas pašizmaksas uzskaitē, kura jau ilgāku laiku atrodas atvaļinājumā.

Runājot par Anitu Puriņu kā cilvēku un labu darba darītāju, gribētos uzsvērt, ka vienam otram kolektīva loceklim, it sevišķi jauniem, vajadzētu ņemt par paraugu Anitas cilvēcīgās īpašības un darba tikumu.

ANDREJS MIGLENIKS,
galvenais grāmatvedis

Partijas rūpnīcas komiteja

21. decembrī notika partijas rūpnīcas komitejas paplašinātā sēde. Taja piedalīties bija uzaicināti galvenie speciālisti, daļu un dienestu vadītāji, cehu priekšnieki un partijas organizāciju sekretāri.

Tika izskatīts jautājums par uzņēmuma gatavību strādāt pašfinansēšanās apstākļos. Informāciju šajā jautājumā sniedza rūpnīcas direktors **INĀRS POĻAKS**. Viņš vispusīgi analizēja paveikto, vēl pastāvošās problēmas, runāja par galvenajiem uzdevumiem, kas jāveic ekonomiskajam, materiāli tehniskās apgādes un komplektācijas, citiem dienestiem, cehu kolektīviem.

Sēdē runāja galvenais grāmatvedis **ANDREJS MIGLENIKS**, finansu daļas priekšniece **ANITA PRIMANE**, aušanas ceļa priekšnieka vietniece, rūpnīcas darba kolektīva padomes priekšsēdētāja vietniece **ROTA ZEIBORTE**, darba un darba algas daļas priekšniece **ALVINA SIDOROVA**, partijas rūpnīcas komitejas sekretārs **ZIGURDS ABELE** un citi.

Partijas rūpnīcas komiteja izskatīja arī citus jautājumus.

Valsts pieņemšana sākusies

Ar 1988. gada 1. janvāri rūpnīcā sāk strādāt produkcijas valsts pieņemšanas apstākļos. Tas nozīmē, ka valsts pieņemšanai simtprocentīgi tiks pakļauta visa produkcija pēc apstiprināta saraksta. Rūpnīcā noorganizēts un darbosies atsevišķs dienests 13 cilvēku sastāvā, kas tiesī pakļauts Latvijas PSR Valsts standartu komitejai.

Zināmas bažas rada motobraucēju aizsargcepus, kuru ražošana, sakarā ar plāna palielināšanu 1988. gadā, nav pilnībā nodrošināta ar nepieciešamo formu daudzumu stiklaplasta karkasu ražošanai. Joprojām nav atrisināts jautājums par sveķu PN-1 glabāšanu un piegādi ceham. Sos un citus jautājumus regulāri apspriežam kopīgi ar rūpnīcas vadību. Jaunās gatavās produkcijas noliktavas nodošana ekspluatācijā palīdzēs atrisināt dažas produkcijas glabāšanas un kvalitātes saglabāšanas problēmas.

Mūsu grupas komplektēšanās sākas novembrī, un patlaban esam jau vienpadsmit cilvēki. Visi darbinieki nāk no rūpnīcas cehiem un daļām, tie ir pieredzējuši un zināši speciālisti katrs savā novirzienā. Par mūsu nelielā kolektīva dvēseli un galveno tehnisko vadītāju uzskatām **Tālvadi Aizsilnieku**, bijušo rūpnīcas centrālās laboratorijas priekšnieku. Viņam ir milzīga pieredze tehnoloģijas izstrādāšanā.

Esam sākuši iepazīstināt cehus un nodalās un produkcijas valsts pieņemšanas darbu rūpnīcā un ar konkrētajiem veicamajiem darbiem attiecīgajos iecirkņos. Lielu aktivitāti šai ziņā izrāda spēlētava, kuras vadītāji regulāri aicina uz strādātāju sapulcēm mūsu pārstāvjus.

Domāju, ka tagad, kad viņu neapgrūtinās sīki ikdienas darbiņi, viņš varēs vairāk laika un enerģijas veltīt, lai palīdzētu rūpnīcai risināt produkcijas kvalitātes celšanas jautājumus. Liela pieredze praktiskajā darbā ir **Intai Līnui**, kas nodarbošies ar aušanas ceļa produkciju, **Lilijai Čitovai** no kultūras preču ražošanas ceļa, **Ilgai Egļītei** no dekoratīvo stikla audumu apdares ceļa. Novembrī jau sākām produkcijas pieņemšanu, šī darba tehniskā un organizatoriskā puse ir apgūta 4., 5. un 7. cehā. Līdz gada beigām tiks organizēta produkcijas pieņemšana visos pamatechos.

Patīkami, ka ir izveidojušās radošas un lietišķas attiecības ar rūpnīcas vadību, ražošanas cehiem, tehniskās kontroles daļu un citiem uzņēmuma dienestiem. Centisimies tas uzturēt tādas arī turpmāk, jo darba un neapmierinātību problēmu ir ļoti daudz, un mūsu visu kopējais un galvenais uzdevums ir — turēt godā rūpnīcas labo vārdu.

Pirmie iespaidi par mūsu produkcijas kvalitāti ir apmierinoši, to pierāda arī šādi skaitļi: novembrī pēc pirmā pieprasījuma tika pieņemti 97,5 procenti produkcijas, uz 18. decembri — 97 procenti. Pagaidām visa augstākās kategorijas produkcija (ar Valsts kvalitātes zīmi) tiek pieņemta pēc pirmā pieprasījuma.

Mūsu dienesta kolektīva vārdā gribu novēlēt rūpnīcas laudim jaunajā gadā, strādājot jaunajos ekonomiskajos un valsts pieņemšanas apstākļos, vienmēr rūpēties par visa kolektīva godu, strādāt ar pilnu atdevi un kvalitatīvi katram savā darba vietā! Vēlam visiem labu veselību, enerģiju, laimi un mieru!

JĀNIS VIMBA,
produkcijas valsts pieņemšanas dienesta vadītājs

Zināšanai: produkcijas valsts pieņemšanas dienests atrodas 7. cehā (agrākajās DZO laboratorijas telpās). Tel. 21355, 0436, 0437.

Atzīmējot Enerģētiku dienu

22. decembrī tika atzīmēta Enerģētiku diena. Mūsu rūpnīcas enerģienu veiksmīgi noslēdz darba gadu. Veikta katlu mājas sagatavošana rekonstrukcijai, piestrādes un palaišanas darbi jaunuzceltajai sildēšanas stacijai, rūpnīcas apkārtstacijas elektroiekārtas remonts, enerģētikas saimniecība sagatavota darbam rudens un ziemas apstākļos. Sarežģītos apstākļos izpildīts dzīvokļu namu siltumtīrāses remonts.

Par apzinīgu attieksmi pret saņemtajiem pienākumiem un profesionālas meistarības paaugstināšanu un sakārā ar Enerģētiku dienu galve-

nā enerģētiku daļas sektora vadītājam Jurijam Vasiljevam, 4. ceha enerģētikim Andrejam Anšbergam,

4. ceha ventilācijas iekārtu remontu un apkalpes atslēdzniekam Henriham Survilam, 2. ceha elektroiekārtu apkalpes elektromontierim Jānim Alksnītim, 16. ceha elektroiekārtas apkalpes elektromontierim Valentinam Perovam, 18. ceha katlu iekārtu remonatslēdznieku brigadierim Jurijam Manilīnam un 18. ceha atslēdznieku sanitārtehniku brigadierim Antonam Vaivodam izteikta pateicība un piešķirta naudas prēmija.



Kurš saņēma Vecgada balvu?

Pagājušajā nedēļā Burtiekos notika mūsu rūpnīcas dvāvēts Vecgada balvas izcīņa draudzības turnīrā volejbolā. Sacensības piedalījās mūsu rūpnīcas, mēbeļu kombināta un Burtiekos padomju saimniecības volejbolistu komandas. Tā kā sacentās tikai trīs komandas, tad visi dalībnieki izcīnīja pirmās trīs godalgotās vietas, bet galvenā balva (torīte) lika mūsu rūpnīcas sportistiem — Tālim Bausenīkam, Ivaram Vinkleram, Oļegam Ledovskīham, Aivaram Dracmanim. Komandā spēlēja arī Sanita Pavlovska un Jānis Mucenieks. Otrajā vietā ierindojās mājinieku komanda, bet trešajā vietā — mēbeļu kombināta volejbolisti.

Pēc sacensības notika apbalvošana. Vecgada balvu draudzīgi sadalīja starp visiem sacensību dalībniekiem un organizētājiem. Sacensību organizētāji pateicās viesmīļajiem saimniekiem, turnīra dalībniekiem, tiesmesim par darbu, pasniedzta piemiņas veltes.

Volejbola draudzības turnīrs noslēdzās ar nelielu atpūtas vakaru. Par labu muziku ikvienai gumei parūpējās Aleksandrs Klapins un Ainārs Bičulis. Par to viņiem liels paldies. Pateicība pienākas arī Zaigai Viaterai, šo sacensību iniciatorai, kā arī visiem, kas tajās piedalījās.

Tādas sacensības jau kļuvas par tradīciju, tādēļ turpmāk vārtu vēlēties, lai tās tiktu organizētas plašākā mērogā, iesaistot tajās lielāku skaitu komjauniešu un jauniešu arī citos sporta veidos. Gaidām ierosinājumus!

LOLITA DREIMANE,
komjaunatnes rūpnīcas komitejas sekretāre

AIZMĀRŠĪGIE LASĪTĀJI



Kā jau pagājušā numurā rakstījām, rūpnīcas tehniskajai bibliotēkai ir daudz parādnieku — lasītāju. Un vēl viena grāmata, kas saucas «Nepārtraukta stīkla šķiedra», ir īpaši pieprasīta, bet to neatdod lasītāji Jānis Rokis (jau kopš 1966. gada!), Māris Priede, Nina Sliše, Valentīna Korepko, Alise Biseniece, Lidija Biseniece, Laima Labore.

Lūdzam lasītāju parādniekus atdot bibliotēkā pamērtās grāmatas. Tie ir: Ainārs Pietkevičs, Māriete Petersona, Nina Veburāle, Vera Zujeva, Gaļina Zumente, Ansis Stelcis, Andis Simanīns, Anna Strūka, Anastasija Salionova, Maija Smīte, Mudīte Tukmanova, Aivars Tams, Reinis Trubiņš, Haralds Odris, Dzintra Tabunkina, Elizabete Fjodorova, Sandra Ozoliņa, Andis Notte, Svetlana Mirojevskā, Smaida Lūkina, Bronislavs Lācis, Aivars Leksis, Valērijs Laurīnens, Aleksandrs Lelis, Irēna Kaņepe, Gaļina Koteļņikova, Marina Kanapole, Andrejs Kalniņš, Uldis Kliesmets, Edgars Klāviņš, Jevgēņijs Jurkīns, Irēna Ivanova, Svetlana Isajeva, Reinis Indriksons, Margots Aurenis, Jānis Aboliņš, Raimonds Burovnis, Artis Brīse, Jānis Bļodnieks, Uldis Bērziņš, Tamāra Brita, Diļara Bērziņa, Aina Boža, Inta Bursova, Jānis Cakstēns, Nikolajs Dorogovs, Jānis Dūnis, Rīta Dzerve, Inta Dreimane, Pēteris Grinbergs, Zigrīda Hēbapasņikova.

UZ GADUMIJAS SLIEKŠŅA

Vēl nedēļa, un mēs vērsim durvis Svētītiem. Smaržs piparkūkas un sveces egļu zaros, kāda ģimene gaidīs mājās tēti no vakara maiņas, kāda cita, skumju māksla, pavadi māmiņu uz nakts maiņu. Tajā vakarā visiem grības būt kopā. Tad visi grīb būt laimīgi, pusnaktī viens otram noceļot prieku un veselību. Citi var būt paskatīties atpakaļ uz gada veikumu, atceresies, ar ko šis gads atšķirsies no pārējiem. Paskatīsimies arī mēs!

Sāgāda janvāri uz Latvijas PSR arod biedrību XII kongresu deas mūsu rūpnīcas audēja LARISA KRAUKLE. Stīkla lodīšu ražošanas cehā 7. februārī ieguva pirmo produkciju no ceturtais vannu krāsns. «Liesmas» balvas izcīņā stāvēja slēpjamā mūsu rūpnīcas vīrišu komanda ieguva galveno balvu. Komjaunatnes rajona komitejas organizētājs sacensības, kas sākas 18. janvārī, mūsu komjaunieši izcīnīja Ceļojošo kausu. Uz LKRS XXIII kongresu devās deģāte, 2. ceha operatore JĻONA KALŅINA. Noticis tradicionālais komjauniešu pasākums «Sniega desants», kur uzvaru izcīnīja elektokāšņu nodaļas komanda. Notikušas starpehu sacensības volejbolā un basketbolā.

Audēja RUTA LEZDINA un meistara palīgs VITSTURS SLEŅIS ieguva šo nosaukumu «Labākais Latvijas PSR ķimīķis». VLADIMIRAM CEĻAM piešķirts Latvijas PSR Nopelniem bagāts hārtības sargāšanas darbinieka goda nosaukums.

4. maijā sākās tradicionālais pāskrējens «Neviens nav aizmirsts, nekas nav aizmirsts». Mūsu jolktros ansambļi «Daina» uzstājies Maskavā, piedalījies pasākumos, kas notikuši Latvijas PSR kultūras dienas ietvaros.

Notidināts krievu liriskās dziesmas ansambļis «Nadežda». Mūsu uzņēmumā tagad ir 15 cilvēki, kuri apbalvoti ar nozīmī «PSRS Goda donors».

26. augustā audēja RUTA LEZDINA izpildījuši divpadsmitās piecgaides personisko uzdevumu.

Sociālistiskajā sacensībā ar Berdžonskas stīkla šķiedras rūpnīcu izcīnījām pirmajā pusgadā pirmo vietu, iegūstot glabāšanā ceļojošo Draudzības kausu.

Audējai SANDRAI VITMANEI piešķirts XII piecgaides triecieniecis nosaukums.

Bet tā ir tikai daļa no kolektīva veikuma 1987. gadā.

Aizejošajā gadā esam paveikuši daudz ievērojama. Esam strādājuši, atpūšies, braukuši ekskursijās un pieredzes apmaiņas braucienos. Esam redzējuši un dzirdējuši daudz jauna un interesanta. Esam bijuši tiecinieki valstiski svarīgiem notikumiem. Esam bijuši gan aktīvi, gan ne tik aktīvi sabiedriskās dzīves veidotāji.

Laikraksta redakcija izsaka pateicību visiem, kuri palīdzējuši mūsu kopīgajā darbā, kuri solījuši un rakstījuši, fotografējuši, kā arī tiem, kuri solījuši, bet zināmu iemeslu dēļ arī nav rakstījuši... Liels paldies par sadarbību mūsu ārštata korespondentiem ANITAI MARTINSONEI, LOLITAI DREIMANEI, ALEKSEJAM KOZINECAM, ZAIGAI VIATEREI, INTAI INDRIKSONEI, MĀRAI KELDEREI, ANDREJAM MIGLEŅEKAM, MĀRIM VALTENBERGAM, IMANTAM JERKINAM, VALDIJAM VANAGAM, ASTRIDAI AIZSILNIECEI un daudziem, daudziem citiem.

Aicinām uz turpmāku sadarbību nākamajā gadā.

Mēs panākumus darbā, laimi dzīvot un daudz saulainu dienu Jaunajā gadā!

Mūsu laikraksta nākamais numurs iznāks 1988. gada 7. janvārī.

Redaktora v. i. H. HERCBERGS

HRONIKA

Ar rūpnīcas kvalifikācijas komisijas lēmumu šķērēšanas nodaļas mācekļiem Lolītai Zariņai, Maijai Zariņai, Arijai Briķei piešķirta šķērētājas 4. kategorija; 19. ceha strādāniecei Lidijai Umbrāko piešķirta krāsotājas 4. kategorija.

No 1988. gada 4. līdz 30. janvārim rūpnīcas palīgsaimniecības vadītājs Laimonis Vadonis tiek komandēts uz kvalifikācijas celšanas kursiem Jelgavā.

No 17. līdz 19. decembrim darba un darba algas daļas priekšiece Alvīna Sidorova, plānu ekonomiskās daļas priekšiece Maija Vilka, finansu daļas priekšiece Anita Primane un 4. ceha atslēdznieks, rūpnīcas darba kolektīva padomes priekšsēdētājs Jurijs Ovsjannikovs

atradās Rīgā — seminārā par uzņēmuma pāreju uz pilnu saimniecisko aprēķinu un pašfinansēšanos.

Par operatīvu un kvalitatīvu darbu, izstrādājot tehnisko dokumentāciju darbāgaldam spoju apgriešanai, veiktajiem atslēdznieku un virpošanas darbiem šī darbāgaldā izgatavošanai 17. ceha meistars Andris Gūtmanis, remonatslēdznieks Ivars Magonītis un virpotājs Austris Serma prēmēti no materiāla stimulešanas fonda.

Aicinām rūpnīcas strādājošos apmeklēt mūsu produkcijas 3. šķiras preču izpārdošanu, kas notiks 25. decembrī no plkst. 11.00 līdz 15.00 «Vitrium» garderobē. Ieeja no kulinārijas veikala puses. Pārdošanā — motobraucēju aizsargcepures, dekoratīvais stīkla šķiedras audums, somas un veselības jostas.



Ziema atnākusi.

ALEKSEJA KOZINECA foto

PAZINOJUMI

Maina trīsistabu dzīvokli ar ertībām (ir lodžija) pret divistabu un vienistabas dzīvokli ar ertībām. Zvanīt — 43561.

Aicinām piedalīties jauniešu atpūtas vakarā, kas notiks 25. decembrī pl. 19.00 «Vitrium» telpās. Ieejas maksa — 1 rublis. Darbosies bārs.

Laikraksts iznāk reizi nedēļā — ceturtdienās, latviešu un krievu valodā. Redakcijas adrese: pasta indekss 228600, Valmierā, J. Gagarina ielā 1, Tālrūnis 21472 un 339. Iespiests: Valmieras tipogrāfijā «Liesma», pasta indekss 228600, Valmierā, A. Upiņa ielā 7, 0,5 uzsk. Iespieļokšne, ofseta tehnika. Tirāža 800 eks. «Valmieriskā ximik» («Валмиерск химик») — izdane partijas, komiteja komsojola, zvaņoskoto komiteja un administrācija Valmieras rūpnīcas stiklovalonā, vārdi vienā reizi nedēļā no ceturčiem, ar rusko un latvišķo ximik. Adres redakcijai: 228600, g. Valmierā, ul. Gagarina, 1. Telefoni 21472 un 339. Otpečatano v Valmieriskoj tipografijā «Liesma», 228600, g. Valmierā, ul. A. Upiņa, 7. Ofsetnaja pečatā, 0,5 usk. p. a. Tirāža 800 eks. Na latvišķo ximik.

PRECĪZĒJUMS

Pēc raksta «Par avīzēm un disciplīnu» publicēšanas mūsu laikrakstā noskaidrojās, ka centīgā adītāja ir no Ivanofrankovskas, nevis Jaroslavas, kā tika minēts laikrakstā. Atvainojamies Jaroslavas uzņēmuma darbinieci!

LIDZJUTĪBA

Izsakām dziļu līdzjutību Dementijam Kuzminam sakārā ar teva nāvi.

2. ceha elektrokrāšņu nodaļas 3. maiņas kolektīvs

UL TĪKŠANOS
ZINĀTĀJĀ
1988. GADĀ!

Jūsu «Valmieras Ķimīķis»

